

መጽሐፈ ዳንኤል - ቁጥር ሰባ ሦስት

መልክዓ ታሪካዊ ተመሳሳይነቶችን መግለጥ፡- የኢዮርብዓም ማታለልና የአድቪንቲስት እንቅስቃሴ የእምነት ፈተና

Jeff Pippenger
2024-02-06

መንግሥታቱ የሰሜንና የደቡብ በሌዋውያን ምዕራፍ ሃያ አምስትና ሃያ ስድስት ውስጥ የተሰበረው ቃል ኪዳን ፍጻሜ ሲደርስ በእግዚአብሔር ቍጥ ሥር ለሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ዓመታት ተበተኑ። በመጀመሪያውና በመጨረሻው ቍጥ መደምደሚያ መካከል ያሉት አርባ ስድስት ዓመታት እነዚያ ሁለቱ መንግሥታት በ1844 ውስጥ ወደ አንድ የመንፈሳዊ ዘመናዊ እስራኤል መንግሥት መሰብሰባቸውን ይወክሉ ነበር። የእነዚያ ሁለት አሕዛብ መሰብሰብ ሕዝቅኤል አንድ ላይ ባጣመራቸው ሁለቱ በትሮች እና በኤልያስ ታሪክ ውስጥ የሰራጴታ መበለቲቱ ባሰበሰቡቻቸው ሁለት እንጨቶች ተወክሎ ነበር። በጥቅምት 22 ቀን 1844 የሰሜንና የደቡብ መንግሥታት ትንቢታዊ ታሪክ ተፈጻሚ፤ በዚህም ሲፈጸም የእነዚያ ሁለቱ መንግሥታት መጀመሪያ ታሪክ እንደገና ተደገመ።

ኢዮርብዓም ተገዥዎቹ ወደ ይሁዳ ተጓዘው በኢየሩሳሌም ባለው መቅደስ ውስጥ እግዚአብሔርን እንዳያመልኩ ለመከልከል፤ በሰሜናዊው መንግሥት ሐሰተኛ የአምልኮ ሥርዓት አቋቋመ።

ኢዮርብዓምም በልቡ እንዲህ አለ፤ አሁን መንግሥቱ ወደ ዳዊት ቤት ይመለሳል፤ ይህ ሕዝብ በኢየሩሳሌም በእግዚአብሔር ቤት መሥዋዕት ለማቅረብ ቢወጣ፤ የዚህ ሕዝብ ልብ ወደ ጌታቸው ወደ ይሁዳ ንጉሥ ወደ ኢዮርብዓም እንደ ገና ይመለሳል፤ እኔንም ይገድሉኛል፤ ወደ ይሁዳ ንጉሥ ወደ ኢዮርብዓምም ይመለሳሉ። ስለዚህ ንጉሡ ተመክክሮ ሁለት የወርቅ ጥጃዎችን ሠራ፤ እንዲህም አላቸው፤ ወደ ኢየሩሳሌም መውጣት እጅግ ያስቸግራችኋል፤ እነሆ፤ እስራኤል ሆይ፤ ከግብፅ ምድር ያወጡህ አማልክትህ እነዚህ ናቸው። አንዱንም በቤተል አቆመ፤ ሌላውንም በዳን አኖረ። ይህም ነገር ኃጢአት ሆነ፤ ሕዝቡ ከአንዱ ፊት ለፊት እስከ ዳን ድረስ ለመስገድ ይሄዱ ነበርና። በከረብታ መስገጃዎችም ቤት ሠራ፤ ከሌዊ ልጆች ያልሆኑ ከሕዝቡም ዝቅተኛ ሰዎች ካህናትን አደረገ። ኢዮርብዓምም በስምንተኛው ወር በወሩ በአሥራ አምስተኛው ቀን፤ በይሁዳ እንዳለው በዓል የሚመስል በዓል አዘጋጀ፤ በመሠዊያውም ላይ ሠዋ። በቤተል እንዲሁ አደረገ፤ የሠራቸውን ጥጃዎች እየሠዋላቸው፤ በቤተልም የሠራቸውን የከረብታ መስገጃዎች ካህናት አኖረ። በቤተልም በሠራው መሠዊያ ላይ፤ በስምንተኛው ወር በወሩ በአሥራ አምስተኛው ቀን፤ በራሱ ልብ ያሰበውን ወር ላይ ሠዋ፤ ለእስራኤል ልጆችም በዓል አዘጋጀ፤ በመሠዊያውም ላይ ወጥቶ ዕጥን አጠነ። 1 ነገሥት 12፡26-33።

ሥርዓቱ የካቶሊክነትን (አረማዊነትን) የሚወክል የምሳሌ አምልኮ ነበር፤ ምክንያቱም እንደ አሮን ዐመፅ ሁሉ ለአውሬውና የአውሬው ምስል አቆመ። ሁለቱ የጥጃ ምስሎች ከወርቅ ተሠርተው ነበር፤ ይህም ባቢሎንን ያመለክታል። እነዚህ ምስሎች ለግብፅ አማልክት ተቀድሰው ነበር፤ እነርሱም አሮን እንደ ለየአቸው ሁሉ፤ “ከግብፅ ምድር ያወጡአችሁ አማልክት” ተብለው ተገልጠው ነበር። በሁለት ከተሞች ውስጥ ሁለት መሠዊያዎችን ሠራ፤ እነዚህም በአንድነት ሲታዩ የቤተ ክርስቲያንን (ቤቴል) እና የመንግሥትን (ዳን) ቅንጅት ይወክላሉ። እነዚህ መሠዊያዎች እውነተኛውን መሠዊያ ማለትም ክርስቶስን የሚያስመስሉ ሐሰተኛ ቅጂዎች ነበሩ፤ እንዲሁም ካቶሊክነት ራሱን የክርስቶስ ምድራዊ ወኪል ነኝ ብሎ እንደሚቀርብ ነው። እርሱ እንደ ካቶሊክነት ካህናት ሁሉ የተበላሸ ክህነት አቆመ። ለአምልኮ አገልግሎቱም ከእግዚአብሔር እውነተኛ የበዓላት ቀኖች ሁሉ በተለየ ሁኔታ የተለየ ቀን መረጠ፤ ይህም ስለ እውነተኛውና ሐሰተኛው የአምልኮ ቀን ያለውን ክርክር ይወክላል።

በእርሱ የሐሰት አምልኮ ሥርዓት ምረቃ ጊዜ፣ እግዚአብሔር የእርሱን የተጭበረበረ የአምልኮ ሥርዓት ለመገሰጽ ከይሁዳ አንድ ነቢይ ላከ።

እነሆም፡ በእግዚአብሔር ቃል አንድ የእግዚአብሔር ሰው ከይሁዳ ወደ ቤቴል መጣ፤ ኢዮርብዓምም ዕጣን ያቃጥል ዘንድ በመሠዊያው አጠገብ ቆሞ ነበር። እርሱም በእግዚአብሔር ቃል በመሠዊያው ላይ ጮኸ እንዲህም አለ፤ መሠዊያ ሆይ፡ መሠዊያ ሆይ፡ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ እነሆ፡ ለዳዊት ቤት አንድ ሕፃን ይወለዳል፡ ስሙም ኢዮስያስ ይሆናል፤ በአንተም ላይ በአንተ ላይ ዕጣን የሚያቃጥሉትን የኮረብታ መስገጃዎች ካህናት ይሠወቅዋል፡ የሰውም አጥንት በአንተ ላይ ይቃጠላል። በዚያም ቀን ምልክት ሰጠ እንዲህም አለ፤ እግዚአብሔር የተናገረው ምልክት ይህ ነው፤ እነሆ፡ መሠዊያው ይሰነጠቃል፡ በላዩም ያለው አመድ ይፈሳል። 1 ነገሥት 13፡1-3።

ከይሁዳ የመጣው ነቢይ ወደፊት ስለሚወለደው ንጉሥ ኢዮስያስ የሚያመለክት ሦስት እጥፍ ትንቢት አወጀ። ኢዮስያስ በሐሰተኛው መሠዊያ ላይ የሚያገለግሉትን ክፉ ካህናት እንደሚገድል፣ እንዲሁም በዚያው መሠዊያ ላይ የሰዎችን አጥንት እንደሚያቃጥል ተነበዩ። ደግሞም ለኢዮርብዓም ምልክት ሰጥቶ፣ የኢዮርብዓም መሠዊያ እንደሚሰነጠቅ እና አመዱም እንደሚፈሰስ አሳወቀ። እነዚህ ሁሉ እንደ እግዚአብሔር ቃል ተፈጻሚ፤ ነገር ግን ኢዮርብዓም የነቢዩን አዋጅ በሰማ ጊዜ ተቆጥቶ በነቢዩ ላይ እርምጃ ሊወስድ ፈለገ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ሁሉን ይቆጣጠር ነበር።

ንጉሥ ኢዮርብዓምም በቤቴል ባለው መሠዊያ ላይ የጮኸውን የእግዚአብሔር ሰው ቃል በሰማ ጊዜ፣ ከመሠዊያው ላይ እጁን ዘርግቶ፡- ያዙት አለ። በእርሱም ላይ የዘረጋት እጁ ደረቀች፡ ወደ እርሱም መልሶ ሊስባት አልቻለም። መሠዊያውም ተሰነጠቀ፡ አመዱም ከመሠዊያው ላይ ፈሰሰ፤ ይህም እንደ እግዚአብሔር ቃል የእግዚአብሔር ሰው በሰጠው ምልክት መሠረት ሆነ። 1 ነገሥት 13፡4-5።

ምልክቱ ወዲያውኑ ተፈጻሚ፡ የኢዮርብዓምም እጅ ሸባ ሆነች።

ንጉሡም ለእግዚአብሔር ሰው መልሶ እንዲህ አለ፤ አሁን የእግዚአብሔር አምላክህን ፊት ለምንልኝ፡ እጄም እንደ ቀድሞ ቀድሞ እንድትመለስልኝ ጻፈደልኝ። የእግዚአብሔር ሰውም እግዚአብሔርን ለመነ፣ የንጉሡም እጅ እንደ ቀድሞ ቀድሞ ተመለሰችለት፡ እንደ ፊትም ሆነች። ንጉሡም ለእግዚአብሔር ሰው፡ ከእኔ ጋር ወደ ቤት ና፣ ራስህንም አሳርፍ፣ ዋጋም እሰጥሃለሁ አለው። የእግዚአብሔር ሰውም ንጉሡን እንዲህ አለው፤ የቤትህን እኩሌታ ብትሰጠኝ ከአንተ ጋር አልገባም፤ በዚህም ስፍራ እንጀራ አልበላም ውኃም አልጠጣም፤ እንዲህ ብሎ በእግዚአብሔር ቃል ታዘኛልና፤ እንጀራ አትብላ፡ ውኃም አትጠጣ፡ በመጣህበትም መንገድ አትመለስ ተብሎኛል። እርሱም በሌላ መንገድ ሄደ፡ ወደ ቤቴልም በመጣበት መንገድ አልተመለሰም። 1 ነገሥት 13፡6-10።

ኢዮስያስ ሁልጊዜ የአንድ ነገር መጨረሻን በአንድ ነገር መጀመሪያ ያብራራል፤ እንዲሁም የትክክለኛው የጥንታዊ እስራኤል ሰሜናዊና ደቡባዊ መንግሥታት መጀመሪያ በሁለቱ በትሮች ወደ አንድ በትር በሚጣመሩበት ታሪክ ይደመደማል፤ ይህም የመንፈሳዊውን የዘመናዊ እስራኤል ሕዝብ ይወክላል።

በሁለቱ በትሮች የተቀላቀሉበት ታሪክ ውስጥ፣ በዘመኑ ፍጻሜ በ1798 ዓ.ም. ሦስት ደረጃ ያለው የፈተና ሂደት ተጀመረ። ሁለቱም በትሮች (መንግሥታት) በእኩል ሌሊት ጮኸት ውስጥ ከቅዱስ መንፈስ መፍሰስ በፊት እየተሰበሰቡ ነበር። በ1844 ዓ.ም. የጸደይ ወቅት በተከሰተው የመጀመሪያ ተስፋ መቁረጥ፣ ፕሮቴስታንቶች የፈተናውን ሂደት ወድቀው የካቶሊክነት ሴት ልጆች ሆኑ፤ እንዲሁም እንደ ይሮብዓም በምሳሌ ቀድሞ የታየውን የሐሰተኛ አምልኮ ሥርዓት መጀመሪያ ደገሙ።

የፕሮቴስታንት ተሐድሶ እግዚአብሔር በምድረ በዳ ያለችውን ቤተ ክርስቲያን ከሮማ ቤተ ክርስቲያን እምነት ቢሰጥ አስተሳሰቦች፣ ልማዶችና ሥርዓቶች ለማውጣት ሲል ያከናወነው ሥራ ነበር። ከማርቲን ሉተር ዘመን

ጀምሮ የጢሮስ ጋለሞታ በሐሰተኛ የክርስትና መግለጫ የተሸፈነ አሕዛባዊ የአምልኮ ሥርዓት ብቻ መሆኗን የሚገልጹ እውነቶች እየበዙ ተገለጡ። ጌታ የሚረከውን ሕዝቡን፣ ሕዝቡ በግብፅ ባርያ በነበረበት ጊዜ እንዳደረገው ሁሉ፣ ከጨለማ ለማውጣት ዓላማ ነበረው። ሕጉን ሊሰጥባቸው ሲል ከግብፅ ባርነት አዳናቸው። ፕሮቴስታንቶች በ1798 የተፈታውን የእውቀት መጨመር ብርሃን ለመከተል ባለመፍቀዳቸው፣ በ1844 ሕጉንና የክርስቶስን እውነተኛ የመቅደስ አገልግሎት ማስተዋል አልቻሉም።

የፍርድ ሰዓቱን መልእክት መከልከላቸው የሮማ ቤተ ክርስቲያን ሴት ልጆች መሆናቸውን ይወክል ነበር፤ ከዚያም በመጽሐፍ ቅዱስ እንደ ሐሰተኛው ነቢይ (ከእምነት የወጣ ፕሮቴስታንቲዝም) የተለየ ሐሰተኛ የአምልኮ ሥርዓት አቋቋሙ። በ1844 ጥቅምት 22 ቀን በእምነት ወደ መቅደሱ የገቡት ታማኝ ሚሊራውያን የሦስተኛውን መልእክት ብርሃን ተቀብለው፣ ፕሮቴስታንት ነን ብሎ ራሱን ለሚያቀርብ ሐሰተኛ የአምልኮ ሥርዓት ተግሣጽ አቀረቡ፤ ነገር ግን ይህ ሥርዓት የፀሐይ አምልኮ የሆነውን የአረማዊነት ዋና ባህል አጥብቆ ይይዛል። ከይሁዳ የመጣው ነቢይ በ1844 ጥቅምት 22 የደረሰውን የሦስተኛውን መልእክት መልእክት የሚያውቅና የሚያቀርብ ሚሊራዊ አድቪንቲዝምን ይመስል ነበር።

ኢዮሮብዓም ነቢይ ወደ ቤቱ መጥቶ ራሱን እንዲያድስ በጠየቀው ጊዜ፣ ነቢይ ከጌታ የተቀበላቸውን የተለዩ መመሪያዎች ገለጸ። ያ ትእዛዝ ለሚሊራዊት አድቪንቲዝምም ደግሞ ተሰጥቶ ነበር። ትእዛዙም በመጡበት መንገድ እንዳይመለሱ የሚል ነበር፤ ሚሊራዊት አድቪንቲዝምም ከፕሮቴስታንት የእምነት ማኅበራት ውስጥ ወጥቶ መጥቶ ነበር። በ1844 የጸደይ ወቅት በተከሰተው የመጀመሪያ ቅር መሰኘት ጊዜ ከፕሮቴስታንቶች ተለይተው ነበር፤ ኤርምያስም ለይሁዳው ነቢይ የተሰጡትን ተመሳሳይ መመሪያዎች የሚያሳይ ምሳሌ ይሰጣል።

ቃልህን አግኝቼ በላሁት፤ ቃልህም ለእኔ የልቤ ደስታና ሐሴት ሆነ፤ የሠራዊት ጌታ አምላክ ሆይ፣ በስምህ ተጠርቻለሁና። በሚሳለቁ ጉባኤ ውስጥ አልተቀመጥሁም፣ አልተደሰትሁምም፤ በእጅህ ምክንያት ብቻዬን ተቀመጥሁ፣ በቀጣ ሞልተኸኛልና። ሥቃይ ለምን ዘላቂ ሆነ? ቍስሌስ የማይፈወስና ለመፈወስ የሚከለክል ለምን ሆነ? በእርግጥ እንደ ሐሰተኛ፣ እንደማይታመኑ ውኃዎችስ ትሆንብኛለህን? ስለዚህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ብትመለስ እኔ እመልስሃለሁ። በፊቴም ትቆማለህ፤ የከበረውንም ከዋጋ ቢሱ ብትለይ፣ እንደ አፊ ትሆናለህ፤ እነርሱ ወደ አንተ ይመለሱ፣ አንተ ግን ወደ እነርሱ አትመለስ። እኔም ለዚህ ሕዝብ የተመሸገ የናስ ቅጥር አደርግሃለሁ፤ ይዋጉህማል። ግን አያሸንፉህም፤ ለማዳን ለማውጣት ከአንተ ጋር ነኝና፣ ይላል እግዚአብሔር። ከክፋዎችም እጅ አድንሃለሁ፣ ከጨካኞችም እጅ እቤዥሃለሁ። ኤርምያስ 15፡16-21።

በሁለተኛው ወዮ የዘመን ትንቢት ፍጻሜ፣ በ1840 አገስት 11፣ በራእይ 10 ያለው ኃይል መልእክት በእጁ ትንሽ መጽሐፍ ተከፍቶ ወረደ፤ ዮሐንስም ሄዶ መጽሐፉን ወስዶ እንዲበላው ተነገረው። ኤርምያስ በዚያ የታሪክ ነጥብ ትንሹን መጽሐፍ የበሉትን ይወክላል፤ ቃላቱም “የልቤ ደስታና ሐሴት” ስለነበሩለት እንደ ማር ጣፋጭ ነበሩ። ነገር ግን ከእግዚአብሔር “እጅ” የተነሣ ኤርምያስ “ቍጣ” “ሞልቶበት” ነበር፤ “ቁስሎ” ነበር፤ “በማያቋርጥ ሕመም” ውስጥም ነበር። ከእግዚአብሔር “እጅ” የተነሣ ኤርምያስ፣ እግዚአብሔር ለኤርምያስ “እንደ ሐሰተኛ” እንደሆነ፣ እንዲሁም “እንደ የማይታመኑ ውኃ” እንደሆነ ጠቆመ። ጌታ በ1843 ሰንጠረዥ ውስጥ ባሉት አንዳንድ ቍጥሮች ስህተት ላይ “እጁን” አኑሮ ነበር።

ኤርምያስ የሚሊራውያን የመጀመሪያውን ቅሬታ ይወክላል፣ ይህም የዕንባቆም ራእይ በዘገየ ጊዜ ነው። በኤርምያስ የተወከሉት ሰዎች፣ “ዝናብ” ተብሎ የተመሰለው መልእክት እንደ ከሸፈ ታየላቸው። ነገር ግን ዕንባቆም፣ “ራእይ ገና ለተወሰነ ጊዜ ነው፤ በፍጻሜውም ይናገራል እንጂ አይዋሸም፤ ቢዘገይም ጠብቀው፣ ፈጽሞ ይመጣልና አይዘገይም” ብሎ ነበር። ኤርምያስ እግዚአብሔር እንደ ዋሽ እና መልእክቱም (ዝናቡ) እንደ ከሸፈ አስቦ ነበር፤ ነገር ግን የሆነው የዘገየ መሆኑ ብቻ ነበር።

ከዚያም እግዚአብሔር ኤርምያስን እንዲህ ብሎ አስተማረው፡- “አንተ ብትመለስ፡ እኔም እመልስሃለሁ፡ በፊቴም ትቆማለህ፤ ውድ የሆነውንም ከከንቱው ብትለይ፡ እንደ አፌ ትሆናለህ፤ እነርሱ ወደ አንተ ይመለሱ፡ አንተ ግን ወደ እነርሱ አትመለስ፡” ከዚያ ተስፋ መቁረጥ በኋላ፣ ኤርምያስ ወደ ጌታ አገልግሎት መመለስና መልእክቱ እንደ ከሸፈ በታየ ጊዜ የተፈጠረውን ተስፋ መቁረጥ ማራገፍ የሚገባቸውን የእግዚአብሔር ሕዝብ ይወክል ነበር። ኤርምያስ የተወሰኑትን መስፈርቶች ቢያሟላ፣ እግዚአብሔር ቃሉን የሚናገር አፉ እንዲሆን ይፈቅድለት ነበር።

በዚህ ጊዜ ለጥናታችን ከሁሉ የበለጠ ጠቃሚ የሆነው፣ እግዚአብሔር ለኤርምያስ ስለ “የፌዘኞች ማኅበር” የተናገረው ነው፤ እነርሱም በእርሱ ተስፋ መቁረጥ “ደስ የሚላቸው” ነበሩ። ፌዘኞቹ ወደ ኤርምያስ ሊመለሱ እንደሚችሉ ነገረው፤ ነገር ግን እርሱ ፈጽሞ ወደ እነርሱ መመለስ የለበትም አለው። ኤርምያስ፣ አሁን ከካቶሊክነት ክልል ወደ መመለስ መርጠው የባቢሎን ሴት ልጆች፣ የበክልና የአስታሮት ሐሰተኛ ነቢያት የሆኑትን ፕሮቴስታንቶች የተቃወሙትን ይወክል ነበር። ኤርምያስ በትንቢታዊው መስመር በዚያው ነጥብ፣ በሰሜናዊው መንግሥት መጀመሪያ ላይ የኢዮሮብዓምን ሐሰተኛ የአምልኮ ሥርዓት የገሠጸውን የይሁዳ ነቢይ ይወክል ነበር፤ ይህም በሰሜናዊው መንግሥት ታሪክ መጨረሻ ላይ የካቶሊክነት ምስል የሆነ ሐሰተኛ የአምልኮ ሥርዓት መግባቱን በምሳሌ ያመለክት ነበር። ነቢዩም ኢዮሮብዓም ኅብረት ለመመሥረት ባቀረበ ጊዜ፣ መብላትም ሆነ መጠጣት ወይም በመጠበቅ መንገድ መመለስ እንዳይገባው ነገረው።

ንጉሡም ለእግዚአብሔር ሰው፡- ከእኔ ጋር ወደ ቤት ና፣ ራስህንም አሳርፍ፣ እኔም ዋጋ እሰጥሃለሁ አለው። እግዚአብሔር ሰውም ለንጉሡ፡- የቤትህን እኩሌታ ብትሰጠኝ ከአንተ ጋር አልገባም። በዚህም ስፍራ እንጀራ አልበላም ውሃም አልጠጣም፤ እንዲህ ብሎ በእግዚአብሔር ቃል ታዘልኛልና፡- እንጀራ አትብላ፣ ውሃም አትጠጣ፣ በመጣህበትም መንገድ አትመለስ ተብሎኛል። 1 ነገሥት 13፡7-9።

የይሁዳ ነቢይ አገላለጽ በኤልያስ ታሪክ ውስጥ ከባክልና ከአስታሮት ሐሰተኛ ነቢያት ሥራ ጋር ይጠጣማል። እርግጥ ነው፣ የሚለራውያን ታሪክ የኤልያስ ታሪክ ደግሞ ነው፤ ምክንያቱም ሚሊር ኤልያስ ነበርና። በኤልያስ ታሪክ ውስጥ፣ የባክልና የአስታሮት ነቢያት የማታለል ውዝዋዜ አከናወኑ፤ ይህም ከእግዚአብሔር እሳት በወረደ ጊዜ የኤልያስን መሥዋዕት በልቶ ስንፍናቸውን እንደ ሞኝነት ገለጠ፤ እንዲሁም ይህ በሚለራውያን ታሪክ ውስጥ በእኩለ ሌሊት ጩኸት ዘመን የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስን ይወክላል። የዚያ ታሪክ መጋጨት የሁለተኛውን ኤልያስ መጋጨት ይወክል ነበር፤ እርሱም በሄሮድያዳ ሴት ልጅ (ሰሎሜ) የተፈጸመው የማታለል ውዝዋዜ በነበረበት ጊዜ የሐንስ መጥምቁ ነበር። ሄሮድያዳ በኤልዛቤል የተመሰለች ነበር፣ ኤልዛቤልም የካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ምልክት ናት።

በ1844 ዓ.ም. የፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያናት የሄሮድያዳ ልጅ ሰሎሜ (ኤልዛቤል) ሆኑ። በማታለል ውዝዋዜ ውስጥ ሄሮድስ የመንግሥቱን ግማሽ እንደሚሰጥ ተስፋ ሰጥቶ ነበር፤ ይህንም በልደቱ ቀን አደረገ፤ ስለዚህም ይህ በአሥሩ የሰሜን መንግሥታት ንጉሥ በሆነው በአክዓብ የተመሰሉት አሥሩ ነገሥታት መንግሥታቸውን ለጳጳሳት ሥርዓት (ኤልዛቤል) ለመስጠት በሚስማሙበት የመጨረሻ ዘመን ምሳሌ ይሆናል። “የመንግሥትህን ግማሽ” መስጠት የኅብረት ምልክት ነው፤ ከይሁዳም የመጣው ነቢይ ከከሃዲው ንጉሥ ጋር ፈጽሞ ጥምረት እንደሚደፈጥር ወይም ሐሰተኛውን የአምልኮ ሥርዓቱን እንደሚደግፍ ለኢዮሮብዓም በግልጽ እያስታወቀ ነበር።

ጌታም ኤርምያስን የነገረው ይህንኑ ነው፤ “የፌዘኞች ማኅበር” (ከእምነት የወደቀ ፕሮቴስታንቲዝም) ወደ ኤርምያስ ሊመለስ ይችላል፣ ነገር ግን ኤርምያስ ፈጽሞ ወደ እነርሱ መመለስ የለበትም፣ ወይም በመጠበቅ መንገድ መመለስ የለበትም በማለት። ነገር ግን የይሁዳ ነቢይ ያንኑ ነገር አደረገ፤ ወደ ይሁዳ ከመመለሱ በፊት—የተሰጠውን ሥራ ሳይፈጽም—በሐሰተኛና በሐሰት ተናጋሪ ነቢይ ተታሎ ነበር።

እንግዲህ በቤቴል አንድ ሽማግሌ ነቢይ ይኖር ነበር፤ ልጆቹም መጥተው የእግዚአብሔር ሰው በዚያ ቀን በቤቴል ያደረገውን ሥራ ሁሉ ነገሩት፤ ለንጉሡም የተናገረውን ቃል ደግሞ ለአባታቸው ነገሩት። አባታቸውም፡- በየትኛው መንገድ ሄደ? አላቸው፤ ምክንያቱም ከይሁዳ የመጣው የእግዚአብሔር ሰው በየትኛው መንገድ እንደሄደ ልጆቹ አይተው ነበርና። እርሱም ልጆቹን፡- አሁን ሌላውን ጫኑልኝ አላቸው። እነርሱም አሁን ሌላውን ጫኑለት፤ እርሱም ተቀምጦበት ሄደ፤ የእግዚአብሔርንም ሰው ተከትሎ ሄደ፤ ከአንድም ዛፍ በታች ተቀምጦ አገኘው። እርሱም፡- ከይሁዳ የመጣኸው የእግዚአብሔር ሰው አንተ ነህን? አለው። እርሱም፡- እኔ ነኝ አለ። ከዚያም፡- ከእኔ ጋር ወደ ቤት ና፤ እንጀራም ብላ አለው። እርሱ ግን፡- ከአንተ ጋር መመለስም ሆነ ከአንተ ጋር ወደ ቤት መግባት አልችልም፤ በዚህም ስፍራ ከአንተ ጋር እንጀራ አልበላም ውኃም አልጠጣም፤ ምክንያቱም በእግዚአብሔር ቃል፡- በዚያ እንጀራ አትብላ፤ ውኃም አትጠጣ፤ በመጣበትም መንገድ አትመለስ ተብሎ ተነግሮኛልና አለው። እርሱም፡- እኔ ደግሞ እንደ አንተ ነቢይ ነኝ፤ መልአክም በእግዚአብሔር ቃል፡- እንጀራ ይበላ ውኃም ይጠጣ ዘንድ ከአንተ ጋር ወደ ቤትህ መልሰህ አምጣው ብሎ ተናገረኝ አለው። ነገር ግን ውሸት ተናግሮት ነበር። እንዲሁም ከእርሱ ጋር ተመልሶ ወደ ቤቱ ገባ፤ እንጀራም በቤቱ በላ፤ ውኃም ጠጣ። እነርሱም በማዕድ ተቀምጠው ሳሉ የእግዚአብሔር ቃል ወደ መለሰው ነቢይ መጣ፤ እርሱም ከይሁዳ የመጣውን የእግዚአብሔር ሰው ጮኾ እንዲህ አለው፡- እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ የእግዚአብሔርን ቃል ስለ ተላለፍህ፤ እግዚአብሔር አምላክህ ያዘዘህንም ትእዛዝ ስላልጠበቅህ፤ ነገር ግን ተመልሰህ በዚያ ስፍራ እንጀራ ስለ በላህና ውኃ ስለ ጠጣህ፤ እግዚአብሔርም ስለዚያ ስፍራ፡- እንጀራ አትብላ፤ ውኃም አትጠጣ ብሎ ተናግሮህ ነበርና፤ ሬሳህ ወደ አባቶችህ መቃብር አይገባም።

እርሱም እንጀራ ከበላ በኋላና ከጠጣ በኋላ፤ ያመጣውን ነቢይ እንዲሄድ አሁን ጫኑለት። እርሱም በሄደ ጊዜ አንበሳ በመንገድ አገኘውና ገደለው፤ ሬሳውም በመንገድ ላይ ተጥሎ ነበር፤ አሁንም በእርሱ አጠገብ ቆሞ ነበር፤ አንበሳውም ደግሞ በሬሳው አጠገብ ቆሞ ነበር። እነሆም፤ ሰዎች ሲያልፉ ሬሳው በመንገድ ላይ ተጥሎ እንዳለ አዩ፤ አንበሳውም በሬሳው አጠገብ ቆሞ እንዳለ አዩ፤ መጥተውም ሽማግሌው ነቢይ በሚኖርባት ከተማ ውስጥ ነገሩ። ከመንገድም ያመለሰው ነቢይ ይህን በሰማ ጊዜ፤ “ይህ የእግዚአብሔር ሰው ነው፤ ለእግዚአብሔር ቃል ያልታዘዘ፤ ስለዚህም እግዚአብሔር በተናገረለት ቃል መሠረት ሰጥቶት አንበሳው ቀደደውና ገደለው” አለ። ለልጆቹም ተናገረና፤ “አሁን ጫኑልኝ” አለ፤ እነርሱም ጫኑለት። ሄደም ሬሳው በመንገድ ላይ ተጥሎ እንዳለ፤ አሁንም አንበሳውም በሬሳው አጠገብ ቆመው እንዳሉ አገኘ፤ አንበሳው ሬሳውን አልበላም ነበር፤ አሁንም አልቀደደም ነበር። ነቢይም የእግዚአብሔርን ሰው ሬሳ አንሥቶ በአሁንም ላይ ጫነው፤ መልሶም አምጣው፤ ሽማግሌውም ነቢይ ሊያለቅስለትና ሊቀብረው ወደ ከተማ መጣ። ሬሳውንም በራሱ መቃብር ውስጥ አኖረው፤ በእርሱም ላይ፤ “ወዮ፤ ወንድሜ!” እያሉ አለቀሱለት። ከቀበረውም በኋላ ለልጆቹ ተናገረና፤ “እኔ በሞትሁ ጊዜ የእግዚአብሔር ሰው በተቀበረበት መቃብር ውስጥ ቅበሩኝ፤ አጥንቶቼንም ከአጥንቶቹ አጠገብ አኑሩ፤ ምክንያቱም በቤቴል ላለው መሠዊያና በሰማርያ ከተሞች ውስጥ ባሉት የኮረብታ መስገጃዎች ቤቶች ሁሉ ላይ በእግዚአብሔር ቃል የጮኸው ነገር ፈጽሞ ይሆናልና” አለ። 1 ነገሥት 13:11-32።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ይህን ጥናት እንቀጥላለን።

“የእግዚአብሔር ኃይል እውነት ምን እንደሆነ ሲመሰክር፤ ያ እውነት ለዘላለም እንደ እውነት ሊቆም ይገባዋል። ከዚያ በኋላ እግዚአብሔር በሰጠው ብርሃን የሚቃረኑ ግምቶች ሊቀበሉ አይገባም። ሰዎች ይነሣሉ፤ ለእነርሱ እውነት የሆኑ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጓሜዎችን ያቀርባሉ፤ ነገር ግን እነርሱ እውነት አይደሉም። የዚህ ዘመን እውነት እግዚአብሔር ለእምነታችን መሠረት እንዲሆን ሰጥቶናል። እርሱ ራሱ እውነት ምን እንደሆነ አስተምሮናል። አንዱ ይነሣል፤ እንደገናም ሌላ ይነሣል፤ እግዚአብሔር በመንፈሱ ቅዱስ ማስረጃ ስር ከሰጠው ብርሃን ጋር የሚቃረን አዲስ ብርሃን እንዳለ ያቀርባሉ። በዚህ እውነት መመሥረት የተገኘውን ልምምድ ያለፉ ጥቂቶች አሁንም በሕይወት አሉ። እግዚአብሔር ሕይወታቸውን በጾጋ ጠብቆአል፤ እነርሱም እንደ ሐዋርያው ዮሐንስ እስከ ሕይወታቸው መጨረሻ ድረስ ያለፉበትን

ልምምድ ደግመው እንዲናገሩ፣ እንደገናም እንዲደግሙት ነው። በሞት የወደቁትም የዓለማዊ ተሽካሚዎች በጽሑፎቻቸው ዳግም ሕትመት አማካይነት ይናገራሉ። እንዲህ በማድረግ ድምፃቸው እንዲሰማ ተነግሮኛል። ለዚህ ዘመን እውነት ምን እንደሚያበረታታ ምስክርነታቸውን ሊሰጡ ይገባቸዋል።”

“ከእምነታችን ልዩ ዋና ነጥቦች ጋር የሚቃረን መልእክት ይዘው የሚመጡ ሰዎች ቃላትን አንቀበልም። እነርሱ ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎችን ይሰበስባሉ፣ እናም በራሳቸው የተነሱ ንድፈ ሐሳቦች ዙሪያ እንደ ማስረጃ ይደርድሩአቸዋል። ይህም ባለፉት ሃምሳ ዓመታት ውስጥ ደጋግሞ ተደርጓል። መጽሐፍ ቅዱስን የእግዚአብሔር ቃል ሲሆኑ ክብር ሊሰጣቸው የሚገባ ቢሆንም፣ እነዚህን መጠቀም እግዚአብሔር ባለፉት ሃምሳ ዓመታት ያጸናውን ከመሠረቱ አንድ ዓምድ እንኳ የሚናወጥ ከሆነ፣ እጅግ ታላቅ ስህተት ነው። እንዲህ ያለ አተገባበር የሚያደርግ ሰው፣ ወደ እግዚአብሔር ሕዝብ የመጡትን ያለፉትን መልእክቶች ኃይልና ብርታት የሰጣቸውን የመንፈስ ቅዱስ ድንቅ ማረጋገጫ አያውቅም።”

የሸማግሌ ጂ ማስረጃዎች የሚታሙኑ አይደሉም። ቢቀበሉአቸው እኛን ዛሬ ያለንበት ያደረገን እውነት ላይ የእግዚአብሔር ሕዝብ ያላቸውን እምነት ያፈርሳሉ።

«በዚህ ጉዳይ ላይ ቆርጠን መቆም አለብን፤ ምክንያቱም እርሱ በመጽሐፍ ቅዱስ ሊያረጋግጥ የሚሞክራቸው ነጥቦች ጤናማ አይደሉም። እነርሱ ያለፈው የእግዚአብሔር ሕዝብ ተሞክሮ ስሕተት እንደነበረ አያረጋግጡም። እኛ እውነትን ነበረን፤ በእግዚአብሔር መልእክት መሪነት ተመርተን ነበር። የመቅደሱ ጥያቄ የቀረበው በመንፈስ ቅዱስ መሪነት ሥር ነበር። በእምነታችን እነርሱ ምንም ድርሻ ያልወሰዱባቸውን ገጽታዎች አስመልክቶ ሁሉም ዝም ማለት ጥበብ ነው። እግዚአብሔር ፈጽሞ ራሱን አይቃረንም። የመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃዎች እውነት ያልሆነውን እንዲመሰክሩ በግድ ሲጠቀሙባቸው በተሳሳተ ሁኔታ ተተግብረዋል ማለት ነው። ሌላም እንዲሁ ሌላም ይነሣል፤ ታላቅ ብርሃን እንደሚያመጣ ተብሎ ሐሳቡን ያስገባል። እኛ ግን በድሮዎቹ የወሰን ምልክቶች እንጸናለን። [1 ዮሐንስ 1:1-10 quoted.]»

“በዚህ ዘመን እነዚህን ቃላት እንደሚስማሙ እንድንጠቀም ተሰጥቶኛል፤ ምክንያቱም ኃጢአት በትክክለኛው ስሙ መጠራት ያለበት ጊዜ ደርሶአል። ሥራችን በማይቀየሩ ሰዎች ተሰናክሏል፤ እነርሱም የራሳቸውን ክብር የሚፈልጉ ናቸው። የአዳዲስ ንድፈ ሐሳቦች አመንጫዎች ተብለው እንዲታሰቡ ይሻሉ፤ እነዚህንም እውነት መሆናቸውን እየተናገሩ ያቀርባሉ። ነገር ግን እነዚህ ንድፈ ሐሳቦች ቢቀበሉ፣ ባለፉት ሃምሳ ዓመታት እግዚአብሔር ለሕዝቡ ሲሰጥ የኖረውን እውነት፣ በመንፈስ ቅዱስም ማስረጃ እያጸናው የቆየውን፣ ወደ መካድ ይመሩ ይሆናል።” Selected Messages, book 1, 161.